

OpenCV

Andrej Lúčny

Katedra aplikovanej informatiky FMFI UK

lucny@fmph.uniba.sk

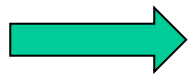
http://dai.fmph.uniba.sk/w/Andrej_Lucny

www.agentspace.org/opencv

3

Zmena veľkosti

Pozor na artefakty!

Spôsob
interpolácie

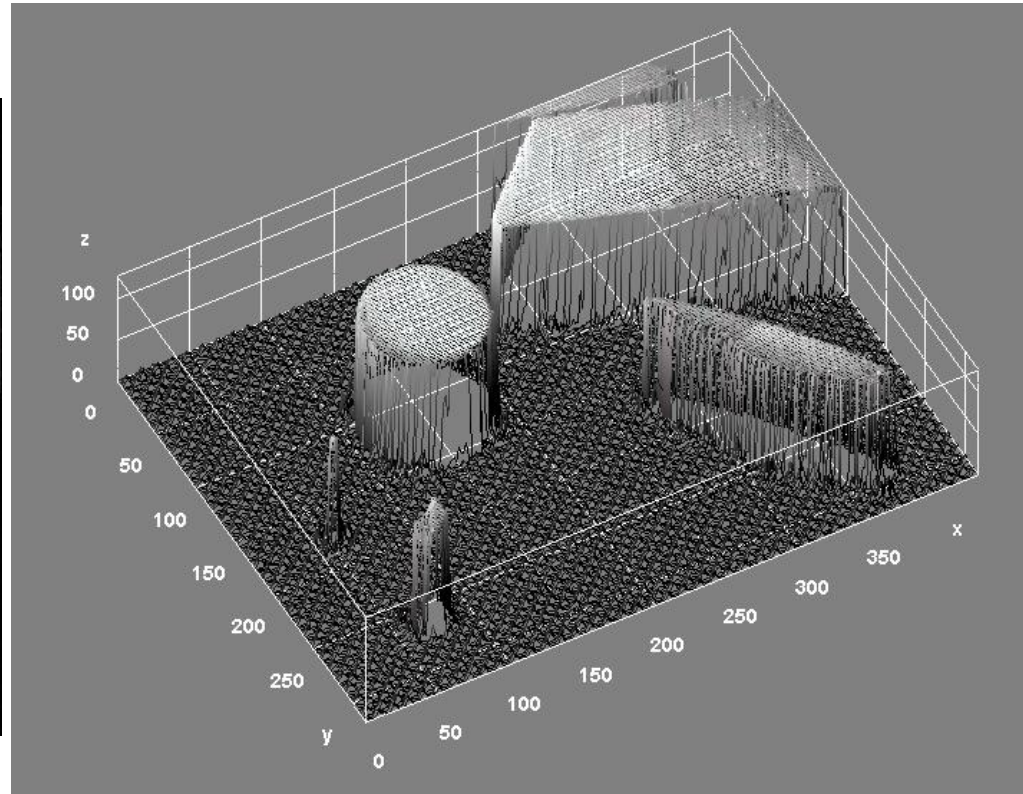
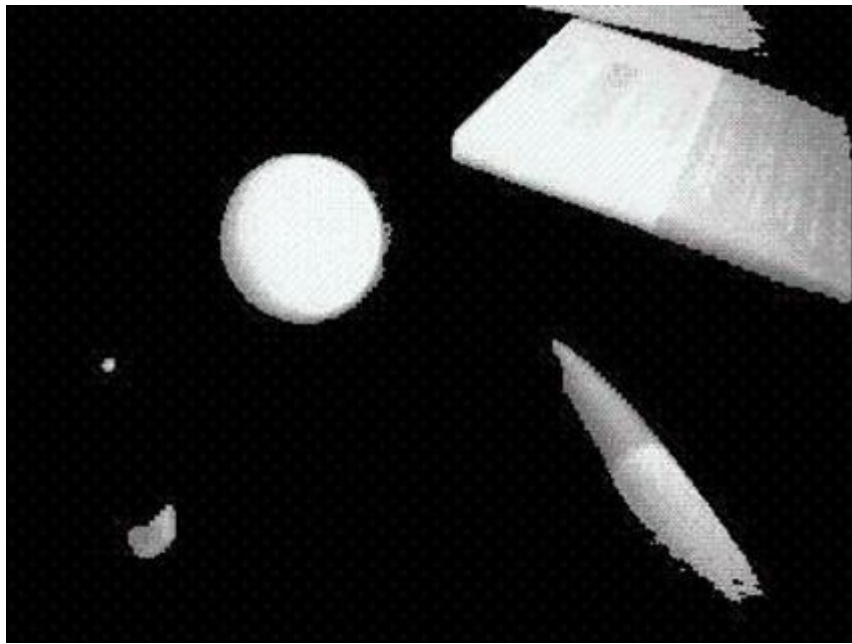


```
larger = cv2.resize(normal, dims, cv2.INTER_CUBIC)
```



```
smaller = cv2.resize(normal, dims, cv2.INTER_AREA)
```

Obraz ako funkcia dvoch premenných

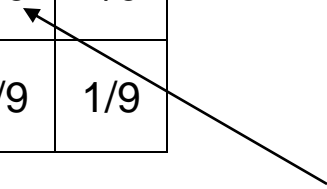

Operátory (kernely)

Operátor = mení funkciu na funkciu (napríklad derivácia)

Operátor môžeme definovať pomocou kernelu

1/9	1/9	1/9
1/9	1/9	1/9
1/9	1/9	1/9

Kernel sa prikladá stredom na pixel a počíta sa podľa neho vážený priemer
problém: okraje

Blur

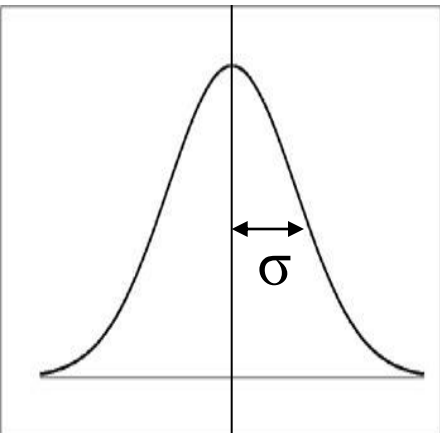
blur kernel 3x3

1/9	1/9	1/9
1/9	1/9	1/9
1/9	1/9	1/9


```
frame = cv2.blur(frame, (3, 3))
```

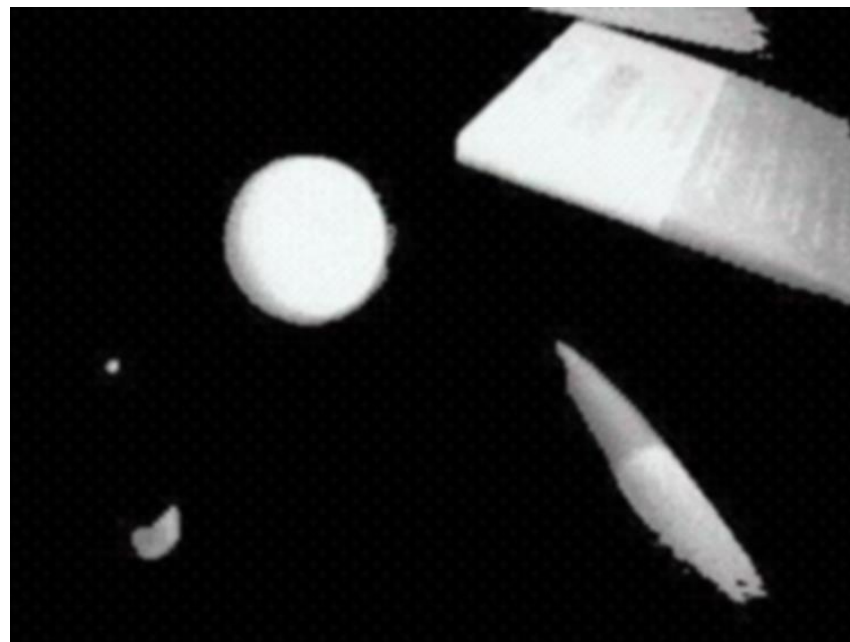
Pixel je nahradený priemerom okolia, čo potláča šum

Gaussian blur

blur kernel 3x3

0.06	0.13	0.06
0.13	0.25	0.13
0.06	0.13	0.06

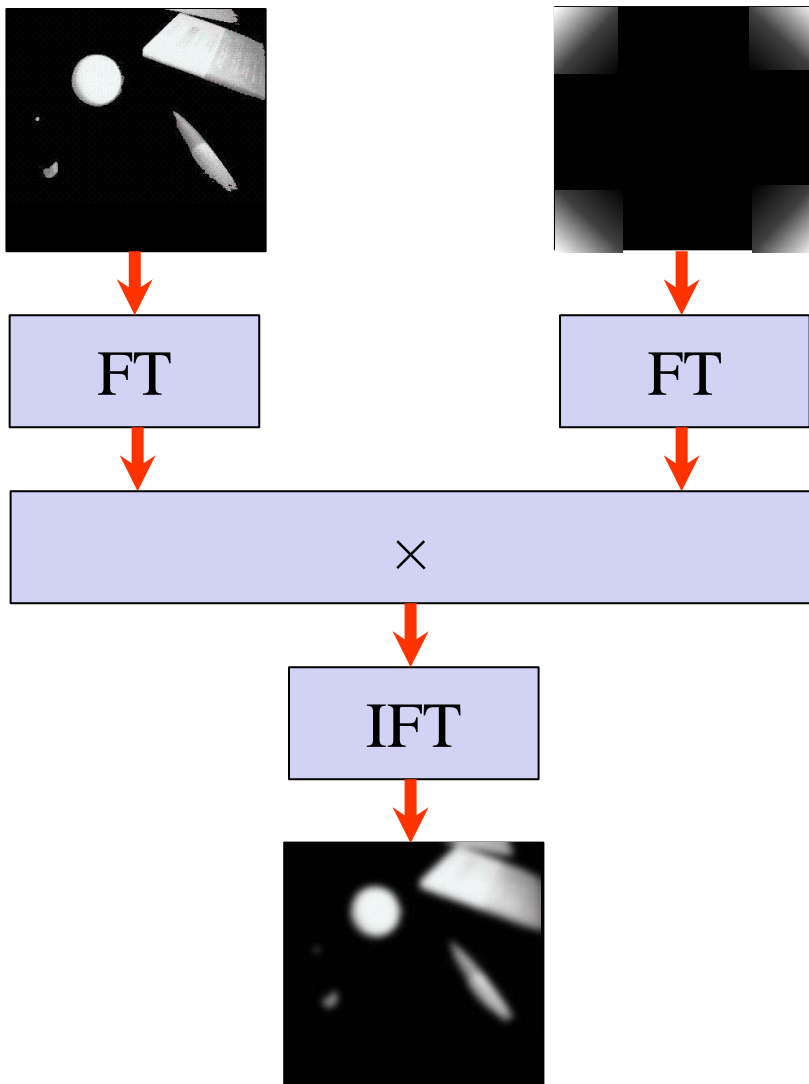
```
frame = cv2.GaussianBlur(frame, (5, 5), 0)
```

ksize

σ = 0 ... počíta sa podľa ksize

Large window Gaussian Blur

Keď je okolie veľké, filtre sa počítajú vo Furierovom spektre, takže miesto $O(pq)$ (počet pixelov obrázku krát počet pixelov okolia) to je $O(p \log(p))$, čo je pri veľkom okolí oveľa rýchlejšie

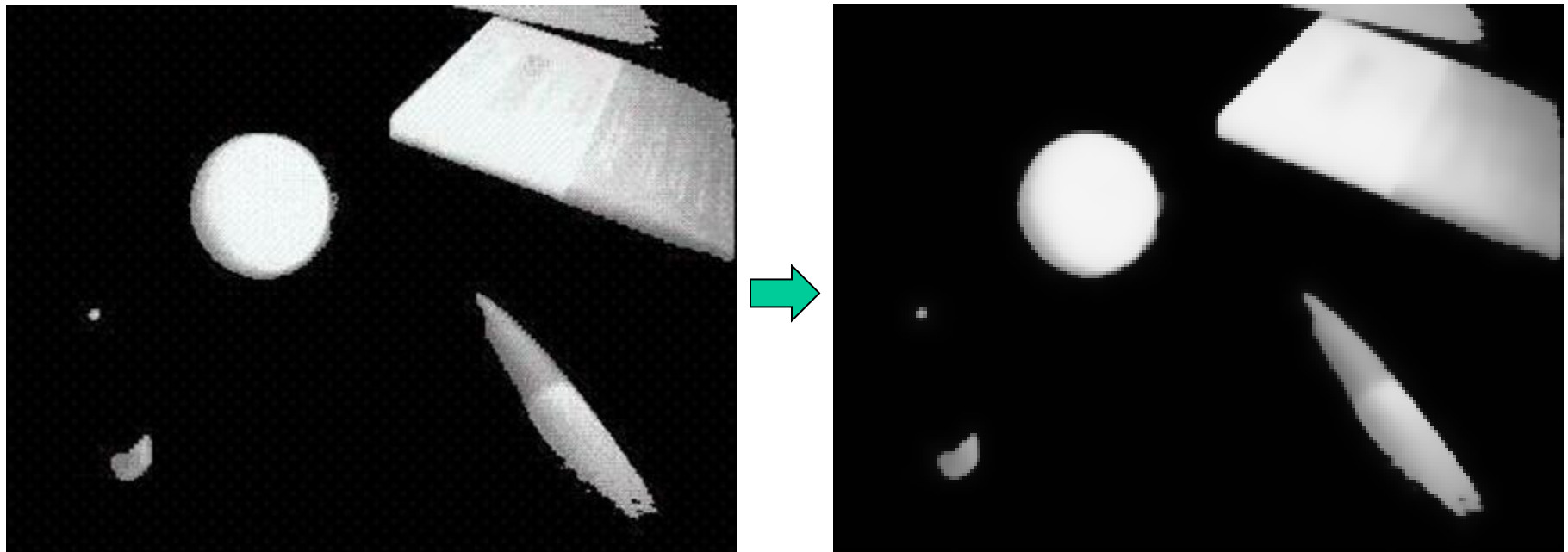
```
kernel1D = cv2.getGaussianKernel(ksize,0)
kernel2D = kernel1D * np.transpose(kernel1D)
frame = cv2.filter2D(frame,kernel2D)
```

Bilaterálny filter

15 80 80

```
blured = cv2.bilateralFilter(gray, diameter, sigmaColor, sigmaSpace)
```

čím je okolitá hodnota bližšie a čím je podobnejšia tým viac vplýva

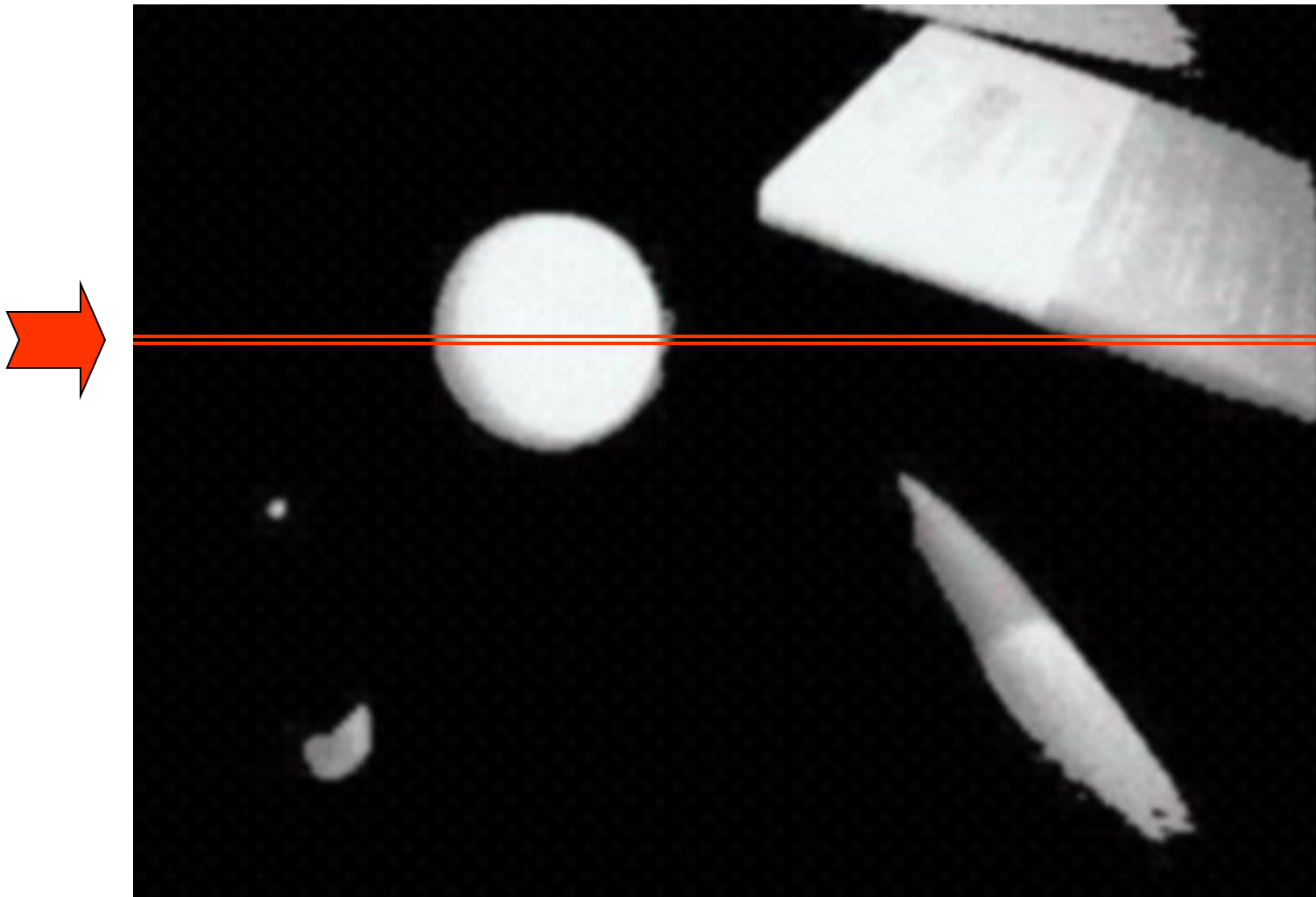

Blur odstraňuje šum, ale nezachováva hrany,
Bilaterálny filter je pomalý, ale hrany zachováva.
Iná metóda: anizotropná difúzia (Perona-Malik)

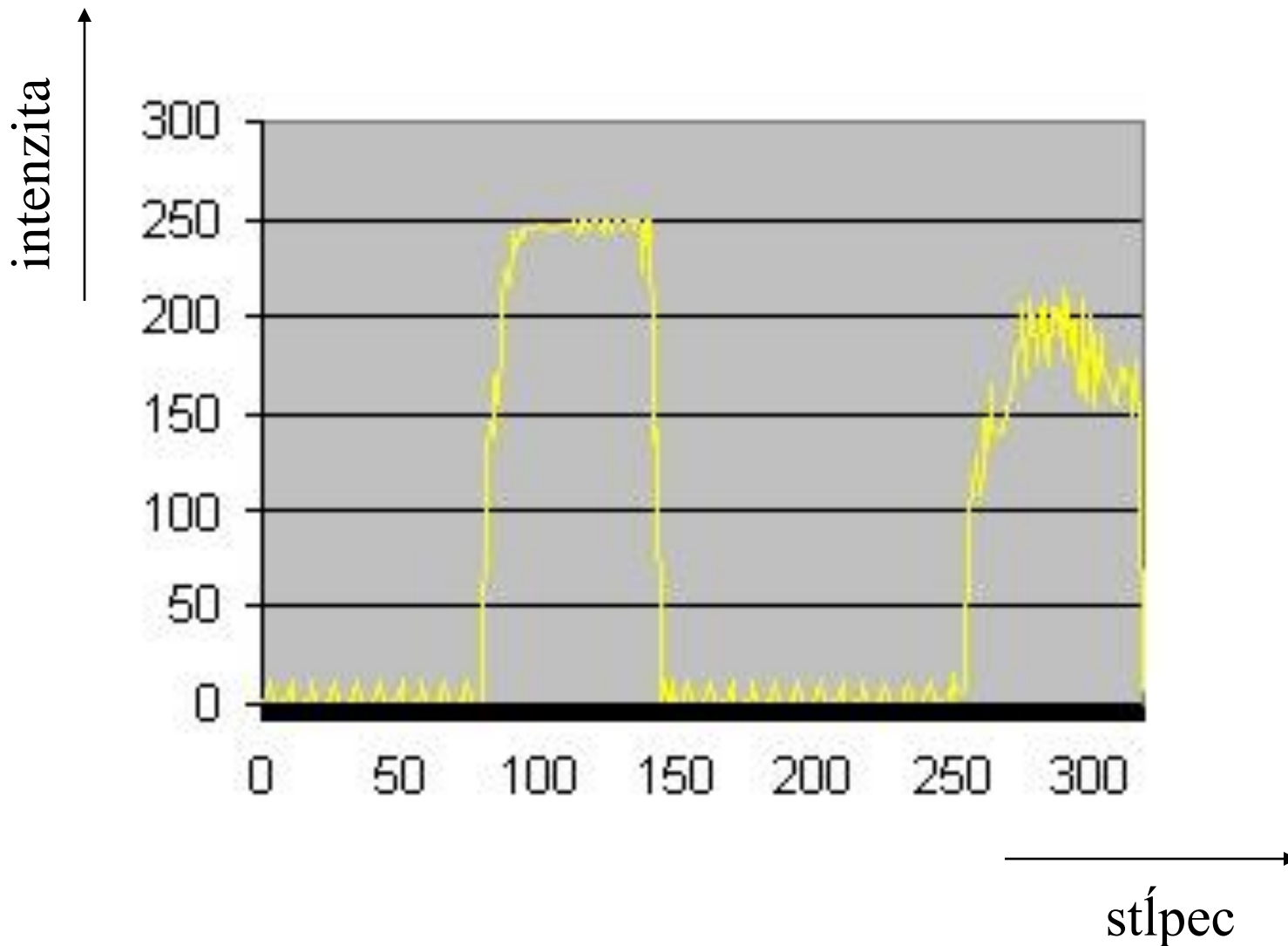

Hranové operátory

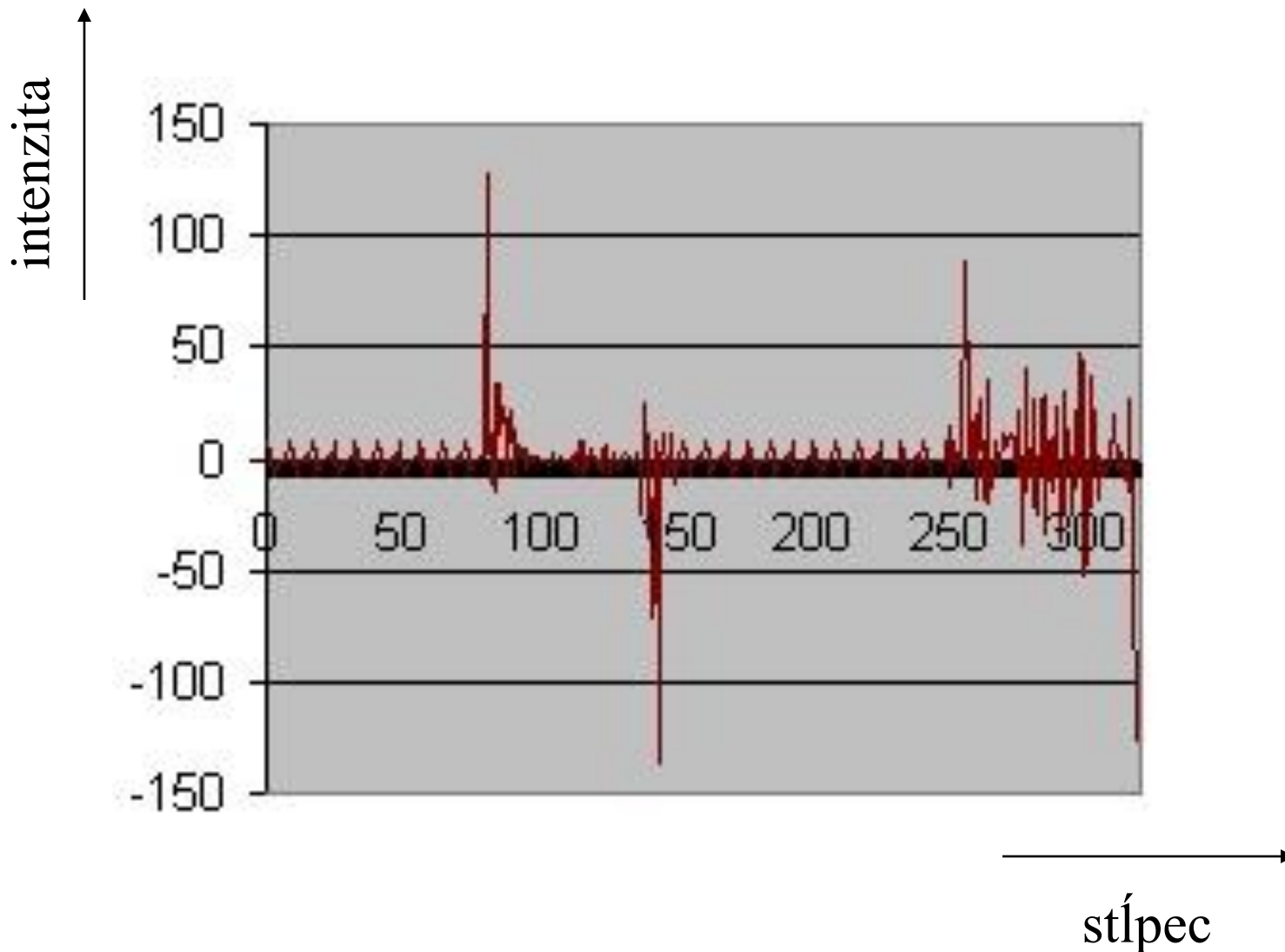
- Sobelov operator
- Laplacian, (LoG, Marr-Hildrethov algoritmus)
- Operátor Canny

- Ked' sa zameriame na jeden riadok

- Hrany zodpovedajú veľkým zmenám
Ako ich odfiltrujeme?

- Už púhy rozdiel susedných intenzít hrany celkom dobre indikuje

Sobel kernel (vertikálny)

- Je len o málo sofistikovanejšia metóda
- Uvažuje aj susedné riadky (s menšou váhou) a zvyšuje kompaktnosť hrán rozdielom až od ďalšieho suseda

$a_{i-1,j-1}$	$a_{i-1,j}$	$a_{i-1,j+1}$
$a_{i,j-1}$	$a_{i,j}$	$a_{i,j+1}$
$a_{i+1,j-1}$	$a_{i+1,j}$	$a_{i+1,j+1}$

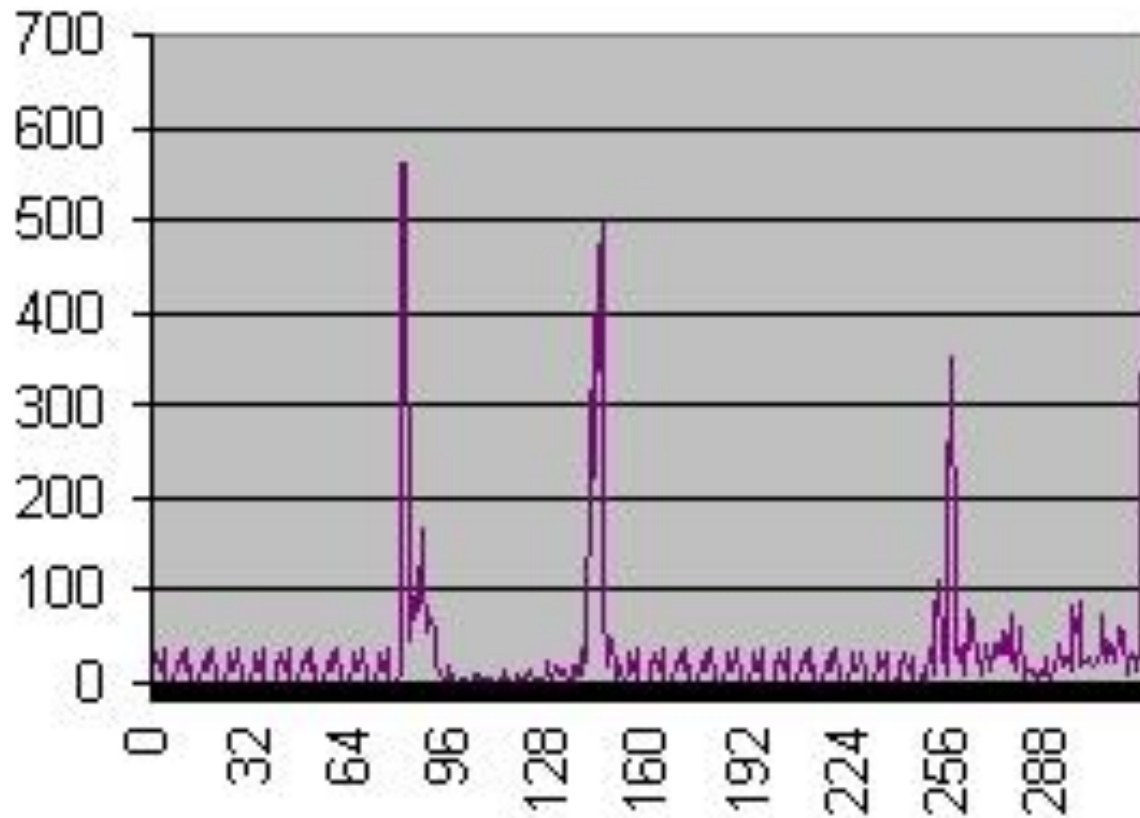
 $\cdot$

-1	0	1
-2	0	2
-1	0	1

 $=$

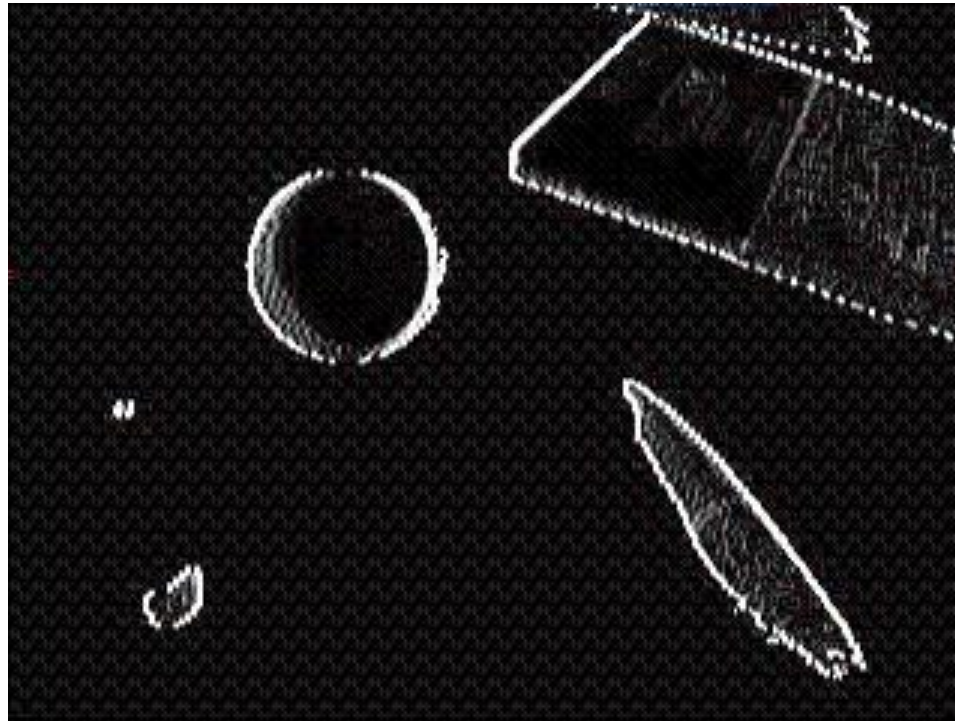
	$b_{i,j}$	

$$b_{i,j} = | a_{i-1,j+1} + 2a_{i,j+1} + a_{i+1,j+1} - a_{i-1,j-1} - 2a_{i,j-1} - a_{i+1,j-1} |$$

Sobelov operátor aproximuje parciálnu deriváciu obrazu
Dáva lepšie výsledky než púhy rozdiel
Pozrime sa na výsledný obraz:

Sobel operator (vertikálny)

$|dx|$

Máme pekné vertikálne hrany, ale takmer žiadne horizontálne. Čo s tým?

Sobel kernel (horizontálny)

- urobíme to isté zrotované o 90°
- A skombinujeme výsledky

$a_{i-1,j-1}$	$a_{i-1,j}$	$a_{i-1,j+1}$
$a_{i,j-1}$	$a_{i,j}$	$a_{i,j+1}$
$a_{i+1,j-1}$	$a_{i+1,j}$	$a_{i+1,j+1}$

 $\cdot$

-1	-2	-1
0	0	0
1	2	1

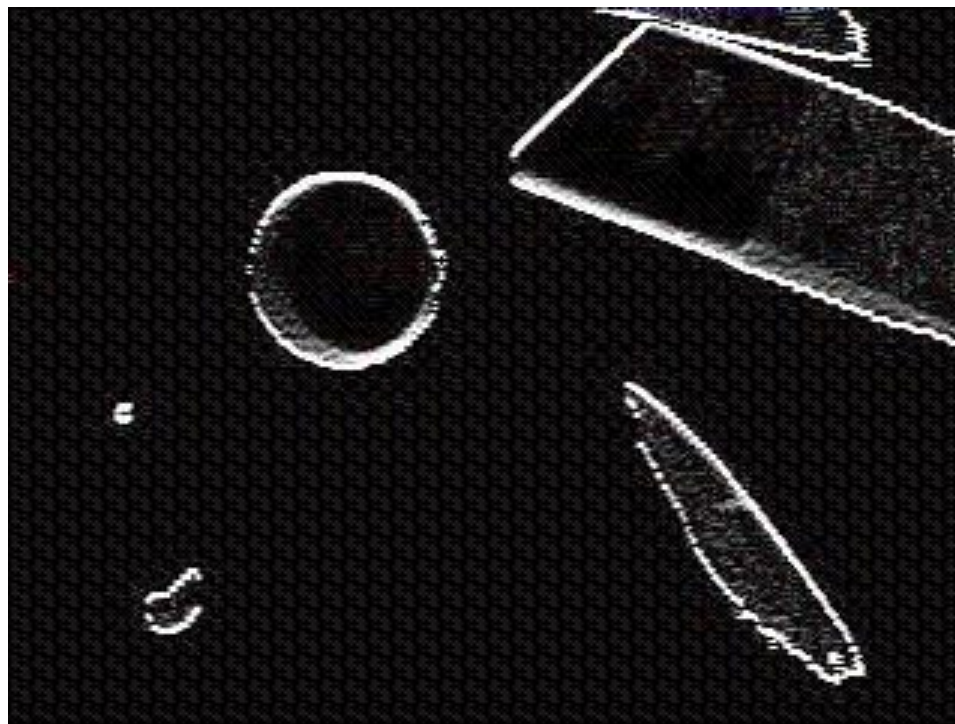
 $=$

	$b_{i,j}$	

$$b_{i,j} = | a_{i+1,j-1} + 2a_{i+1,j} + a_{i+1,j+1} - a_{i-1,j-1} - 2a_{i-1,j} - a_{i-1,j+1} |$$

Sobel operator (horizontálny)

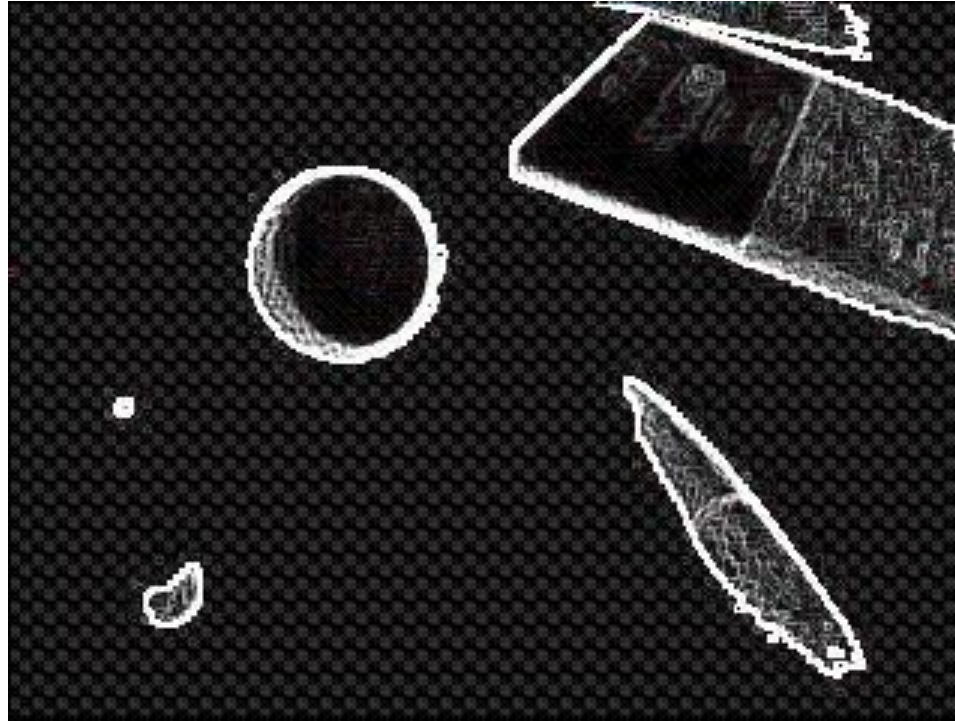

$|dy|$

Aproximuje parciálnu deriváciu v smere y (riadkov)

Dostávame pekné horizontálne hrany

Sobel operator (magnitúda)

$$|dx| + |dy|$$

or

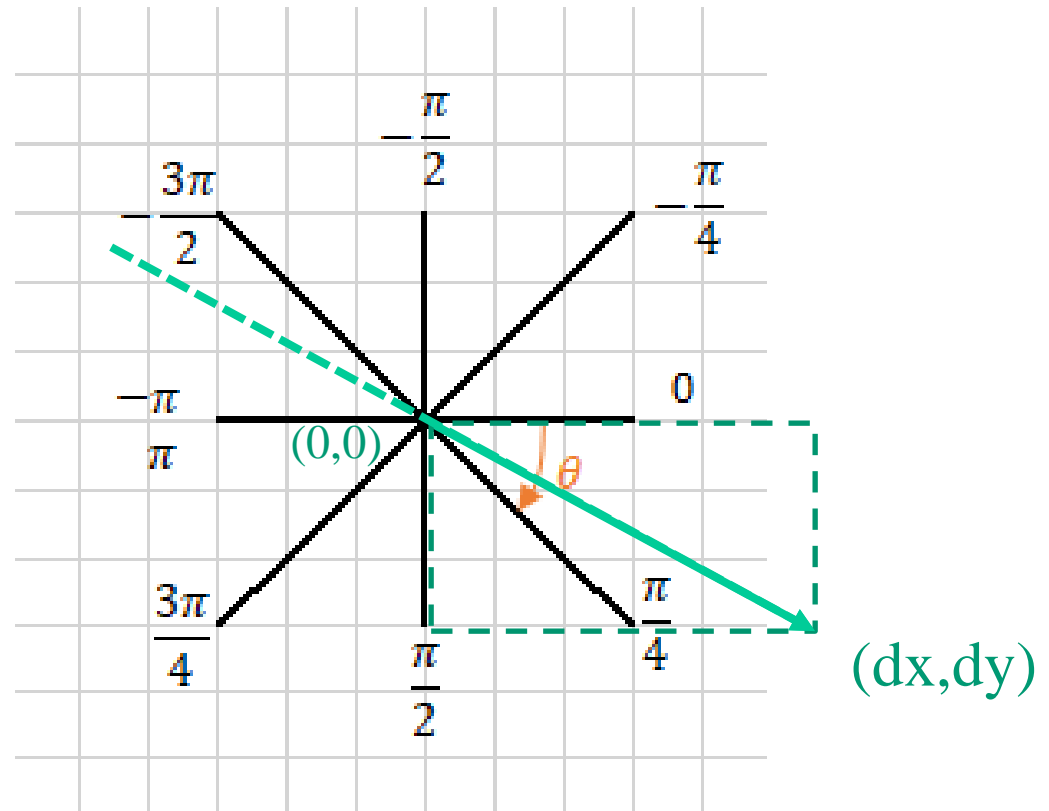
$$(dx^2 + dy^2)^{1/2}$$

Tento kombinovaný výsledok (0-255) musíme ešte prahovať, aby sme dostali hrany (255=hrana, 0=inak)

Sobel operator (orientácia)

- dx a dy ktoré dáva Sobel operator určujú orientáciu hrán
- (dx, dy) ... gradient

$$\theta = [\arctan(dy/dx)]$$

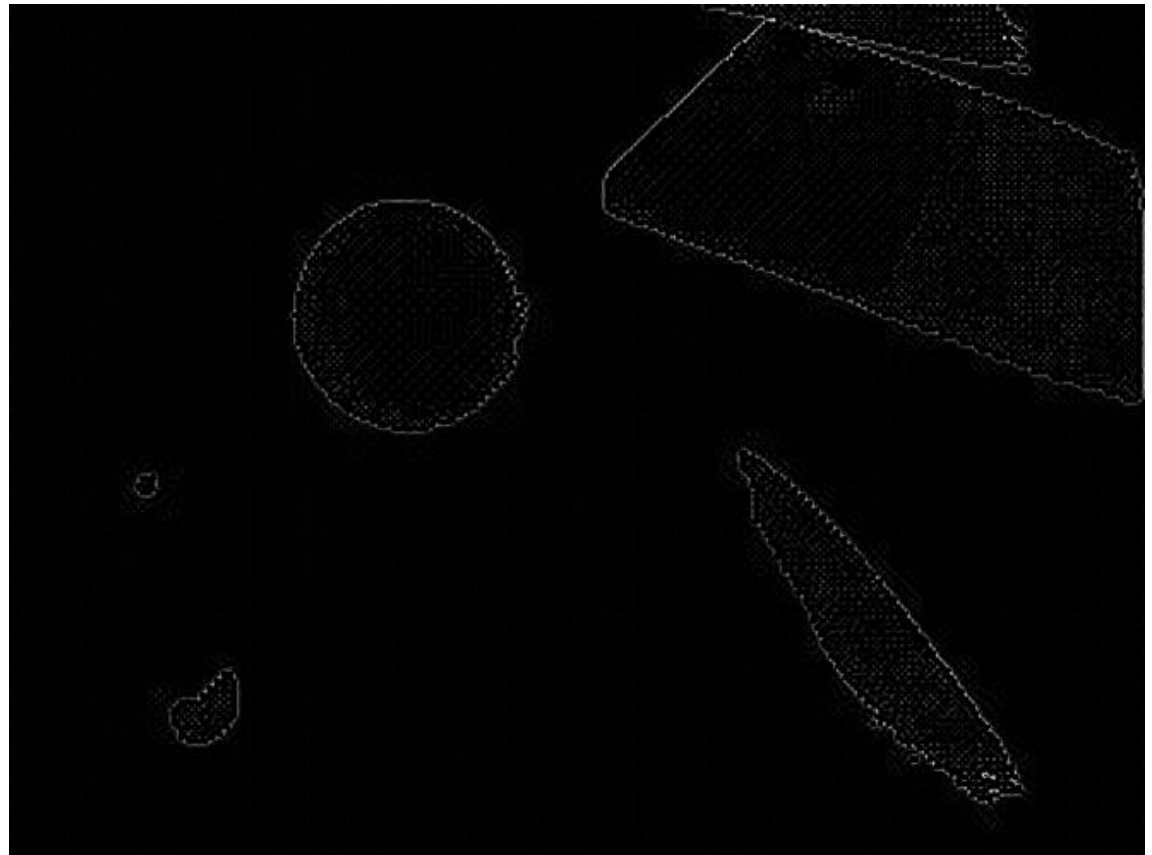
Laplacian (diskrétny)

$$\Delta = \nabla \nabla$$

$$\nabla = (d/dx, d/dy)$$

$$\Delta_D \dots$$

0	-1	0
-1	4	-1
0	-1	0


```
lap = cv2.Laplacian(frame, cv2.CV_8U)
```

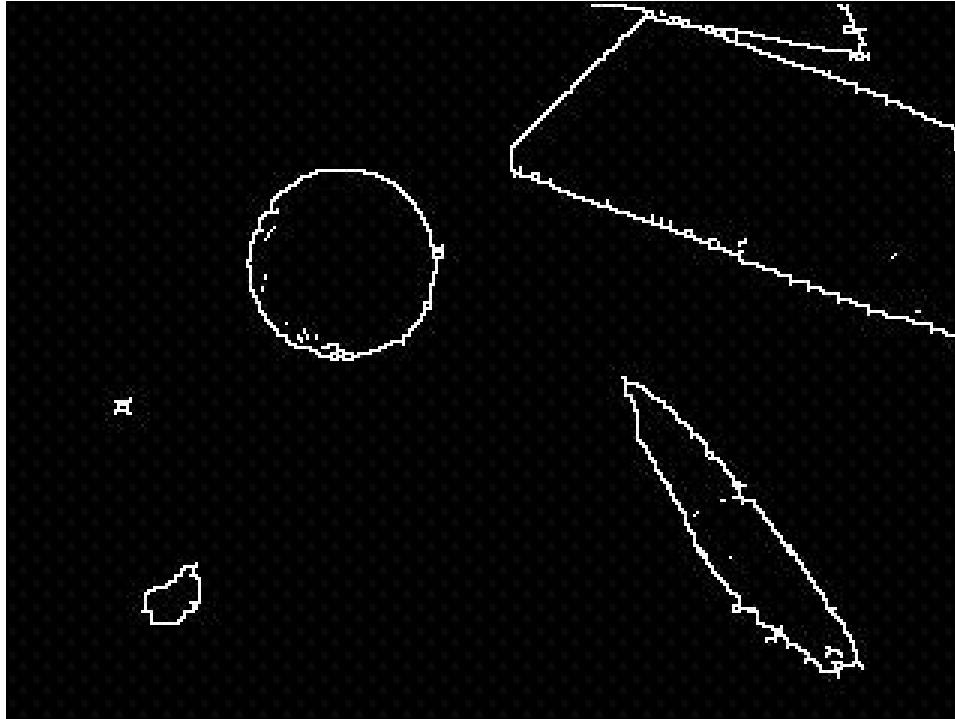
Výhody a nevýhody

- Sobel dáva hrany trochu (viacmenej) spojité a hrubé, dajú sa stenčovať, orezávať a pod.
- Laplacian dáva hrany tenké ale nespojité
- Obe nevýhody odstraňuje Canny

Operátor Canny

- Vychádza zo Sobelovho operátora a binarizuje jeho výstup
- Stenčuje hrany (thinning) cez *non-maximum suppression* (zoberie pixely s vyššou intenzitou než sú susedné v smere orientácie hrany, magnitúda ostatných je položená na nulu)
- Aplikuje dva prahy – nižší a vyšší:
pixel s magnitúdou nad vyšším prahom je vždy hrana, zatiaľ čo pixel medzi nižším a vyšším prahom je hrana, ak susedí s pixelom už vzatým do hrán (hysterézia)

Operátor Canny

- Takto dostávame v celku kvalitné hrany